

Puhkewäewal, 3. nowembril, toimus Rundas walge terrori ohwriate ümbermatmine. Juba eelmistel päewadel oldi libedasti ametis, et leida üles ka ümbrustonda maetud kangelased. Naste oli neid leidagi, sest 23 aastat polnud nende hardadest keegi hoolinud ega korraldanud. Kardeti neid „punaste“ haudu, wõi kes tahtis ning wiis sinna kimbukese lilli, siis ähwardati seda ning tehti kõik, et niisugune toiming jääks wiimaseks korraks. Kaewamistööd tehti Siberi küla ja Tigapõllu metsa juures, ning ka Runda Kolgamaetsa all olewad langenud kaewati üles ühisharda matmisele wiimiseks.

Dma uueks puhkewaigats said nad Runda Anterpallimäe peal olewa männimetsa tukatsele.

Oli liigutaw hetk, kui neid punases kiristis surnutabelist tublide seltsimeeste poolt õlgadel kantuna wiidi rongkäigus leinamarssi helide saatel wärskelt kaewatud ühishaua juurde, mis suguse valmistasid neile meie parimad pojad, mõttega ja sooviga, et nüüdsest peale olgu see koht meile pühimaks paigaks. Rongkäigu ees kanti noorkommunistide poolt hiigelsuurt punast wiisnurka ja selle järele wiit punast kiristu. Kangelasi saatis terve Runda elanikkond.

Panul kõnelesid meie seltsimehed, kes selgitasid liigutawate sõnadega langenute

tähtsust. Wiimaseid terwitussõnu ütles SMS Beerwald, kes märkis, et meie langenud kangelased on andnud oma parima juure kodumaa õitsenguks ja hüwanguks — oma elu — ja meie tahame seda wäärikalt hinnata ja austada ning tahame teha kõik, et olla nende wäärilised. SMS Waldsak tähendas muuseas, et kui neid, waatamata nende palwetele oma perekonna pärast, timukate werejanulise iseloomu tõttu, siiski maha lasti, siis on see suur ohwer, mille pärast meie ega kui kommunistid ei haletse ega kahetse ja nuta, waid me oleme uhked nendele ja püüame olla nende wäärilised.

Kõnesid oli weel Runda linna algkooli juhatajalt ja Punaarmee esindajalt. Wärskele liiwakünkale asetasid pärja Runda Naiskomitee liikmed liigutawa sõnawõttuga. Unustamatu oli filmapilk, kui langenud kangelasi mälestasid lauluga tilluteked õnnelikud Runda lastepäewakodu noored, lauldes laulu Leninist.

Saatma tulnud töölis- ja elanikkond laulis töölislaule, mis kõlasid wõimsaina ja töotawaina, ühtlasi ka kättemaksuwaina nende timukale. Lõpetati Internatsionaalliga.

Siis siirduti ühises rongkäigus, orkestriga eesotsas, Tööliismajja, kust siis lahkuti.